

दीपकलिका स्त्री दीपस्य कलिकैव । १दीपशिखायां शूल-
पाणिजते २याज्ञवल्क्यसंहिताटीकाभेदे च ।

दीपकिट्ट न० इत० । कञ्जले शब्दार्थकल्पतरुः ।

दीपकूपी स्त्री दीपस्य कूपीव । दीपवर्तिकायाम् दीप-
दशायाम् शब्दमा० ।

दीपखोरी स्त्री खोर-गत्याघाते णिच्-अच् गौरा० डीप् ।
इत० । दीपवर्तिकायां (शूलते) शब्दमाला ।

दीपध्वज पु० दीपस्य ध्वज इव । कञ्जले जटाध० ।

दीपन लि० दीपयति वङ्गिम् दीप-णिच्-ल्यु । १नगरभूले
रत्नमा० = कूङ्गुसे तिका० । १मयूरशिखादृष्टे ४शालि-
वृशाके च पु० शब्दच० पकासमदं ६पलाण्डौ च पु०
राजनि० । ७दीपकमाले लि० । भावे ल्युट् । ८प्रकाशने
न० ९प्राज्ञमन्त्रसंस्कारभेदे च “मन्त्राणां दश कथ्यन्ते
संस्काराः सिद्धिदायिनः । जननं जीवनं पञ्चात्ताडनं
बोधनं तथा । अथाभिषेको विमलीकरणाय्यायने
तथा । तर्पणं दीपनं सुप्रदंशैता मन्त्रसंस्काराः ।
“तारमायारमायोगो मनोदीपनसुव्यते” शारदाति० ।
दीप्यतेऽनया दीपि-करणे ल्युट् डीप् । दीपनी १०मेधि-
कायां ११पाठायां १२यवान्याञ्च स्त्री राजनि० । १३दीप-
नसाधने लि० स्त्रियां डीप् । “लिफला कफपित्तज्ञी
मेहकुष्ठविमाशनी । चक्षुष्या दीपनी” “निहल्याद्दीपनं
शूलमपीनसाग्न्यत्यतामपि” । “कुटुकोदीपनः पाचनो
रोचनः शोधनः” इति च सुशु० ।

दीपनीय पु० दीपभाय जठरान्धोद्दीपानाय हितः क् ।
१यवान्यां राजनि० औषधवर्गभेदे “पिपप्ली पिपप्ली-
मूलं चव्यचित्रकनागरम् । दीपनीयः सृष्टो वर्गः कफा-
निलगदापहः” चक्रपाणिदत्तः । दीप-णिच्-अनीयर् ।
३ ज्वालनीये लि० ।

दीपपादप पु० दीपस्य पादप इव आश्रयत्वात् । (पिलहज)
दीपाधारे शब्दार्थकल्प० दीपदृष्टादयोऽप्यत्र ।

दीपपुष्प पु० दीपः तत्कलिकैव पुष्पस्य । चम्पके राजनि० ।

दीपभाजन न० इत० । दीपपात्रे तज्ज्वालनतैलाधारे
पात्रे “वासनाचिरिव दीपभाजनम्” रघुः ।

दीपमाला स्त्री दीपानां माला । श्रीषीभूते प्रदीपसंघे “उ-
द्बुद्धं च जगद्भार्तिं पूजयेद्दीपमालया” ति०न० ।

दीपवत् लि० दीप+अस्यर्थे मत्तप् मस्य वः । १दीपयुक्ते
गृहादौ स्त्रियां डीप् डीवलः २कामख्यापीठस्ये नदी-
भेदे “शाश्वती कपिता या तु नदी मत्स्यध्वजा सिता ।

तस्याः पूर्वे समाख्याता नदी दीपवती मता । एषा
च हिमवज्जाता छिन्दन्ती दीपवत्तमः । तेन देवम-
नुष्येषु नदी दीपवती स्मृता । दीपवत्याः पूर्वतस्तु
शृङ्गाटोनाम पर्वतः” कालिका०पु० ८२ अ०

दीपशत्रु पु० इत० । कीटभेदे (जोनाकीपोका) पारस्करनि०
दीपशिखा पु० इत० । प्रदीपज्वालायाम् उपचारात् तज्जाते
२कञ्जले च शब्दार्थचन्द्रिका ।

दीपशृङ्खला स्त्री दीपानां शृङ्खलेव । दीपावल्यां हारा०

दीपान्वित लि० इत० । १दीपयुक्ते गृहादौ प्रशानचत्व-
रादिषु देयदीपयुक्तायां सख्यान्विनस्य गौणकार्तिकस्य
२अमावास्यायाम् स्त्री तत्कर्त्तव्यादि यथा
भविष्यपुराणे “येयं दीपान्विता राजन् । ख्याता पञ्च-
दशी भुवि । तस्यां दद्याच्च चेद्दत्तं पितृणां वै महा-
लये । प्रदोषसमये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमम् ।
दीपदृष्टास्तथा कार्या भक्त्या देवगृहेष्वपि । चतुष्पदे
प्रशानेषु नदीपर्वतसानुषु । दृष्टमूलेषु गोष्ठेषु चत्वरेषु
गृहेषु च । वस्त्रैः पुष्पैः शोभितव्याः क्रयविक्रय-
भूमयः । दीपमालापरिचिप्ते प्रदोषे तदनन्तरम् ।
ब्राह्मणान् भोजयित्वाद्दौ विभज्य च बुभुक्षितान् ।
अलङ्कृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना । स्निग्धैर्दुग्धै-
र्विदग्धैश्च बान्धवैश्चैतकैः सह” तिथित० ।

निर्णयसिन्धौ तत्र विशेष उक्तो यथा
कालादर्शे “प्रत्येषु अश्वयुग्दर्शे कृताभ्यङ्गादिभङ्गलः ।
भक्त्या प्रपूजयेद्देवीमलक्ष्मीविनिवृत्तये” अस्य व्याख्याने
आदिशब्दात्पञ्चत्वगुदकक्षानानादेरुपसंग्रहः तदुक्तं पद्मपु-
राणे “स्वातिस्थिते रवाविन्दुर्यदि स्वातिगतो भवेत् । पञ्च-
त्वगुदकक्षायी कृताभ्यङ्गविघ्नरः । नीराजितो महाल-
क्ष्मीमर्चयन् अश्वयुग्दर्शे इति दर्शशब्दः
प्रत्येषु स्वातियुक्ततिथिपरः तदुक्तं ब्राह्मे “जर्जे
शुक्लद्वितीयायां तिथिषु स्वातिकक्षणे । मानवो मङ्गल-
क्षायी नैव लक्ष्म्या विद्युज्यते” । तत्रैव “इषे भूते च दर्शे
च कार्तिकप्रथमे दिने । यदा स्वाती तदाभ्यङ्गक्षानं
कुर्याद्दिनोदये” । कश्यपसंहितायां तु दीपावलिदर्शं प्रकस्य
“इन्दुक्षयेऽपि संक्रान्तौ रवौ पाते दिनक्षये । तत्राभ्यङ्गो
न दीपाय प्रातः पापापनुत्तये” इति । स्वातियोगं विना-
प्यभ्यङ्ग उक्तः । मातस्ये “दीपैर्नीराजनादत्र सैषा दी-
पावली स्मृता” । अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये “दिवा
तत्र न भोक्तव्यमस्ते बालापुराज्जनात् । प्रदोषसमये